

वा० रा०

॥ १२४ ॥

॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ दृष्टा देवी नानीता इति तत्र रामसमीपे निवेदितुं न युक्तमिव पश्यामि ॥ ८ ॥ तुल्योस्तीतिशेषः ॥ ९ ॥ १० ॥ अन्यत्कर्तव्यं किमस्ति काकु
रत्र अपितु जानकीग्रहणपूर्वकगमनादन्यन्न किमपीत्यर्थः ॥ ११ ॥ न्यस्याम स्थापयाम ॥ तान्सर्वान् ॥ किञ्चिद्यायामागतान् वानरान्व्यलीकैरप्रियैर्दुःखैर्योजयित्वेति

सु० का०

सुराणाममृतं वीरौ पीतवन्तौ महाबलौ ॥ एतावेव हि संक्रुद्धौ सवाजिरथकुंजरां ॥ ४ ॥ लंकां नाशयितुं शक्तौ सर्वेति श्रुत्वा वानराः ॥ अहमेको
पिपर्याप्तः सराक्षसगणां पुरीं ॥ ५ ॥ तां लंकां तरसा हंतुं रावणं च महाबलं ॥ किंपुनः सहितो वीरैर्बलवद्भिः कृतात्मभिः ॥ ६ ॥ कृतास्त्रैः प्लवगैः
शक्तैर्भवद्भिर्विजयैषिभिः ॥ वायुसूनोर्बलेनैव दग्धालंके तिनः श्रुतं ॥ ७ ॥ दृष्टा देवी न चानीता इति तत्र निवेदितुं ॥ न युक्तमिव पश्यामि
भवद्भिः ख्यातपौरुषैः ॥ ८ ॥ न हि वः प्लवने कश्चिन्नापि कश्चित्पराक्रमे ॥ तुल्यः सामरैर्देत्येषु लोकेषु हरिसत्तमाः ॥ ९ ॥ जित्वा लंकां सर
क्षौघां हत्वा तं रावणं रणे ॥ सीतामादाय गच्छामः सिद्धार्था हृष्टमानसाः ॥ १० ॥ तेष्वेवं हतशेषेषु राक्षसेषु हनू मताः ॥ किमन्यदत्र कर्तव्यं मृ
हीत्वा याम जानकीं ॥ ११ ॥ रामलक्ष्मणयोर्मध्ये न्यस्याम जनकात्मजां ॥ किं व्यलीकैस्तु तान्सर्वान् वानरान् वानरर्षभान् ॥ १२ ॥ वयमेव
हि गत्वा तान् हत्वा राक्षसपुंगवान् ॥ राघवं द्रष्टुमर्हामः सुग्रीवं सह लक्ष्मणम् ॥ १३ ॥ तमेव कृतसंकल्पं जांबवान् हरिसत्तमः ॥ उवाच परम
प्रीतो वाक्चमर्थवदर्थवित् ॥ १४ ॥ नैषा बुद्धिर्महाबुद्धेयद्वीषिमहाकपे ॥ विचेतुं वयमाज्ञादाक्षिणां दिशमुत्तमां ॥ १५ ॥ नानेतुं कपिरा
जेन नैव रामेण धीमता ॥ कथंचिन्निर्जितां सीतामस्माभिर्नाभिरोचयेत् ॥ १६ ॥ शेषः ॥ तथा कृत्वा किं फलमिति शेषः ॥ किंपरिक्षेप्यतामिति पाठांतरं

॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ नैषा बुद्धिर्यत्केति शेषः ॥ तत्र हेतमाह ॥ विचेतमिति ॥ प्रथमं जय एव दुर्लभः ॥ कथंचिज्जयेपि यदि नरोचयेत्तदा कार्यनाश इति

॥ १२४ ॥